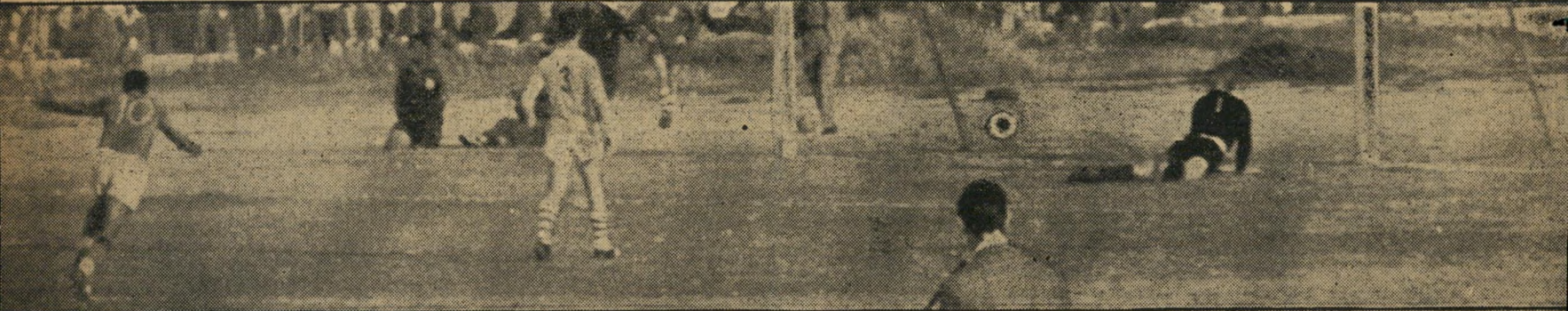

השער הראשון

חבש וישראל. שייע (אינו נראה בתמונה) פרץ מצד שמאל, בעט ממרחק של 14 מטרים במחצית הראשונה של מישחק הגומלין, בין ניבחרות

לעבר הפינה הימנית של שער חבש, בתמונה נראה השוער החבשי המצויין מיכאל גילה, כשהוא מזנק כלפי הכדור אשר נבעט לעבר שערו — לשווא. הכדור הלבן (הנראה בפניה הימנית של התמונה) עושה זרכו לשער, התוצאה — אחד אפס לטובת ישראל.

שער השוויין

אשר הבקיעו השחקנים החבשים כשתי זקות אחרי ששייע גלזר הבקיע את השער הראשון. המקשר השמאלי של הניבחרת החבשית, קאבאדה (משמאל, נושא את המספר 10 על חולצתו) הצליח לפרוץ

את ההגנה של הניבחרת הישראלית, בעט לפינת השער. בשער נראה השוער הישראלי יעקב ויסקר, כשהוא מתבונן מהקרקע אל הכדור המפרפר בתוך רשת שערו. התמונות בעמוד זה צולמו בעזרת טלסקופ מיוחד המאפשר צילום מזוויות בלתי רגילות.

באחת ההתקפות הבודדות שהתקפנו, קיר בלתי מסירה משלמה לוי, פרצתי לשער ובעטתי לפינה בצורה, שלפי הנסיון שלי, השוערים לא מצליחים כל כך לעצור אותה. הבאתי אומנם את הניצחון — אבל גם אני, כמו כולם, הרגשתי שהחבשים היו יותר טובים מאיתנו.

★ ★ ★

השוערים הזקנים

מרות שהזמינו גם אותי להצגת הווסט סייד טטורי עם כל הניבחרת, עדיין לא הייתי בטוח שאני משחק במישחק השני. עד יום לפני המישחק לא ידענו מי משחק ומי לא. וכאשר הודיע מאנדי שהוא מרכיב אותי למישחק השני בתור חלוץ אני יכול או לא — אני מוכרח לכבוש איוה שער.

הצלחתי לעשות את זה אחרי חצי שעה של מישחק, בערך. שוב פרצתי כמו במישחק הראשון ומאותה זווית קשה בעטתי לאותה פינה, והכדור היה עוד פעם בסנים.

אבל לא עברו כמה רגעים והחבשים כבר הישוה. גם הפעם עלו עלינו החבשים בכמה דבר. יש להם קונויציה טובה ואוויר; הם משחקים מסירות שטוחות מדוייקות מאוד, במאקטיקה יוגוסלבית. מה שחסר להם זה בעיקר נסיון. ועובדה — שכדי לנצח אותם היינו צריכים לשחק בלחימה חזקה, צורת מישחק שבדרך כלל אנחנו משחקים רק נגד קבוצות שעולות עלינו בהרבה.

לנו, למעשה, היה מספיק לצאת בתיקו, כדי לעלות לשלב הבא של מישחקי הגביע העולמי. אבל ידענו שאם נגמור הפעם בתיקו, הקהל יצעק עוד פעם בון, וזה הדבר שאנחנו הכי לא אוהבים. אז המשכנו להילחם במרץ.

ואז פסק השופט מכת 11 מטר לטובתנו. בעצם את הבעיטה הזאת היה צריך לבעוט אמציה לבקוביץ. אבל סלמך ביקש לבעוט ונתנו לו. כי החברה ידעו שמחוץ לתחרות בין ישראל לחבש מתנהלת במישחק התחרות בין סלמך לבניני, על מי יהיה מלך השוערים הבינלאומי. במישחק הראשון נגד החבשים עמדנו תיקו 16:16. אבל הגול

מספריים נאוויר

בועט שייע גלזר כדי להעביר את הכדור מעל לראשו של המגן החבשי החוסם אותו. הכדור הלבן נראה מעל לראשו של שני השחקנים. בשער מוכן השוער החבשי לקלוט את הכדור.

שהכנסתי במחצית הראשונה העלה אותי למקום הראשון. או נתנו לסלמך הזדמנות להשחית. והוא היה מאה אחוז. אלא שלא עבר הרבה זמן והחבשים הישו עוד פעם. היתה לי הזדמנות מצויינת להבקיע שער כשעמדתי מול שער ריק אחרי שהשוער נשאר לשכב על הארץ.

כולם הושבים שפיספסתי. אבל, למעשה, הכדור היה בדרך החוצה ואני רק ניסיתי לשנות את כיוונו — ולא הצלחתי. רבע שעה לפני הסוף הכנסתי את הגול השלישי. אבל אל תמחאו לי כפיים — זה מגיע לכל הקבוצה.

ביציאה מהמיגרש לא יכולתי כימעט לעבור. תפסו אותי על הידיים, כמו בתורכיה לפני עשר שנים, סחבו אותי דרך כל המינהרה עד החוץ. אם אמם רוצים לראות איך זה היה, תלכו בשבוע הבא לקולנוע. יראו את זה ביומן.

עכשיו, אחרי הניצחונות האלה, כבר הש לימו רבים עם זה שאני עוד לא גמרת עם הכדורגל. אני מרגיש נהדר וכדורגל אני אוהב לשחק, או למה שאתלה את הנעליים על הקיר? אתם רוצים לקרוא לי שועל זקן — בבקשה. אבל אם ככה, או באנגליה כמעט לכל הכדורגלנים צריכים לקרוא שועלים זקנים. שם, לפני גיל 40 לא מתחילים להעריך אותך ועד גיל 30 אתה משחק רק בנבחרת הצעירה.

פיסכוס קטן

רגע של מתח ליד השער החבשי. השוער החבשי מוטל על הארץ, חרץ מהכדור, כששערו ריק. שייע גלזר (הנראה במרכז, בלבן)

עט אל הכדור בין המגינים החבשיים כדי לבעטו לעבר השער. אולם הכדור, שהיה בתנועה בשעת תבועיטה, יצא החוצה. מימין נראים השחקנים הישראליים יאנג ושמזאליביץ. רצים אף הם לכדור.